

7.2.

СЛІСМІКІТА

+ САТИРА + ГУМОР + КАРИКАТУРА +

СТАРИЙ РІК: СХОДИНО, НЕБОЖЕ, НА ЗЕМЛЮ,
ПОРА МЕНЕ ЗМІНИТИ!

НОВИЙ РІК: НЕ ХОЧУ, НЕ ХОЧУ!!!...

Знову — сійся і родися!
Знову — рік один минув.
Дипломати розійшлися,
Знову
Хтось
Когось
Надуд!

А було.
А гуло.
Конференції,
Наради,
Тости,
Усміхи,
Паради,
Говорили дипломати,
Що забрати,
Що не дати.
Розділяли
Тут
І там
Глобус по-полам!

Грімко народилось вето,
(Вже забулось як і дето!)
Наліпили етикету
Вздовж і вшир
І сказали: Мир!

І сьогодні — не приємно.
В світі гупо, в світі темно,
Всі гукають, ніби щиро:
Хочем миру!
Миру!
Миру!

А ти вір, малий небого,
Що діждешся миру цього.
Ти — наївний оптиміст,
Льозунг твій — угору хвіст!
Крикну: сійся і родися!
Тільки добре подивися
Що в траві пищить!
Бо відома
Аксіома:
Всюди добре — але вдома
Краще — чуб тріщить!

В новім році — сам побачиш.
Засмієшся і заплачеш.
Але все ж — тримайся здорово
І вір в бомбу
Атому!

Бабай

РОЗМОВИ НАШИХ ДНІВ

— Моя жінка — як міністер
скарбу. Скільки грошей їй не дати,
все кричить, що за мало.

☆

Каже один бауер до другого:
— Ходить чутка, що по селах
свині здихають.
— Егеж! — зітхає другий, — та
чоловік м'яса через цілий рік не
покоштував би, як би час до часу
дещо не здохло.

☆

Цюприк до Чуприка:
— Уяви собі: на обід росіл з кур-
ки, риба по жидівськи, свинячий
котлет, компот, торт, чорна кава —
і за те все платиш дві марки!
Чуприк: — Нечуване! Де можна
так з'їсти?
Цюприк: — Ніде, але уявити со-
бі хіба можеш!

☆

В Мюнхені поліція обсервує осі-
бняка, який вже від години стоїть
перед виставою з дерев'яниками.
— Чого ви тут вистокете?
— Ай, пане вахман, — каже осі-
бняк, — жінка післала мене купити
дерев'яники, а я забув яке число.
Не-знаю, чи 38, чи 83.

З КНИГИ МУДРОСТИ ЛИСА МИКИТИ

Не знаю, чи добре буде, як буде
зміна. Але мусить наступити зміна,
щоб було добре.

☆

Неможливо нести лучиво прав-
ди через юрбу, щоб когось не осма-
лити бороди.

☆

Доля німця: стояти в черзі.
Мрія німця: сидіти в черзі.

☆

Живемо в часах, в яких і крук
крукові очі довбає...

☆

РОЗМОВА ВЕЛИКИХ ПИСЬМЕННИКІВ

Поль Бурже: — „Для американ-
ця життя ніколи не стає цілком
нудним. Коли він нічого іншого не
робить, то він завжди може провес-
ти кілька років намагаючись від-
крити, хто був його дідом.”

Марк Твен: „Так Ваша Ексце-
лленція, але я гадаю, що й француз
також ні трохи не нудиться, він за-
вжди може розглядатися і шукати,
чи не міг би віднайти хто був його
батьком.”

ЩО ВОРОЖАТЬ НЕБЕСНІ ЗНА- КИ НА 1948-ий РІК

Коли в 1948-му році візьмете
астрономічну лупу, яку в наші ер-
зацні часи можна заступити зви-
чайною рурою від печі, то на небі
заобсервуєте дивну констеляцію
планет. З них вичитаємо, як уло-
жаться нам наші справи в біжу-
чому році.

Найбільш замітною планетою,
що сама лізе в нашу обсерваційну
руру — це СКОРПІОН. Рух зірок
біля планети великий; нагадує
Розенгаймер 46а. Це вказує, що
скорпіон буде пануючою планетою
наших паскарів! В Новому Році бе-
режіться паскарів! Паскарі — бе-
режіться девалюації! Або й нав-
паки...

Вашу руру звертайте скоро в ін-
ший бік, бо в системі скорпіона
готова пропасти.

На іншому боці побачите плане-
ту РАКА. В цьому році ця плане-
та не римується з ніяким непри-
стойним словом, але нашим таки
рідним Раком, референтом молоді.
Словом, справи молоді підуть „ра-
ком”.

Коло рака на небі сидить РИБА.
„РИБА — фіш”, як кажуть наші
музики, буде пануючою планетою
в нашій музичній життю.

На рибу і рака виліз цього року
СТРІЛЕЦЬ. Це ворожить скріп-
лення сил таборової поліції. Для
піддержання авторитету поліція ді-
стане в цьому році зброю: мальо-
вані шаблі на портках. Актуальні
будуть цього року на далі стріль-
ці зза плота.

Недалеко стрільця стоїть бе —
БИК, що дружньо звернувся хво-
стом до ме — КОРОВИ, якої на не-
бі через звичайну лупу не видно.

Під впливом биків стоїть ВОДО-
ЛИЙ. Він лле і лле воду в калама-
рі наших сужівських і ендеужів-
ських письмен. Значить, читати і
на далі не буде що.

На право від рури — БЛИЗНЯ-
ТА. Виразні і ясні. Це не добрий
знак для молодих, незамужних
мужаток, тимбільше, що ІРО об-
межило приділи.

Такої планети як ДІВИЦЯ, в
цьому році на небі не видно.

Зате дуже виразно видно ЦАПА,
який виступає в цьому році в ха-
рактері ЦІПУЕ.

ЛЕВ в цьому році нагадує др. Ба-
рана, а БАРАН українську емігра-
цію, яка під впливом політичних
подій, дорешти збраніє.

Ще є планета ВАГА, але під цєю
планетою нас не видно. Але хто
нині має відповідну для емігру-
вання вагу? Хіба, що золотий
„шафгавзен” або іншу брилянтову
протекцію!...

Стільки планети.

Ціле щастя, що 1948-ий рік є ро-
ком переступним і як когось не
побається зможе його пересту-
пити.

Лис Микита

☆

В ЕМІГРАЦІЙНІЙ КОМІСІЇ

— Ми не можемо допомогти вам
виїхати, бо ви застарі.

— Це правда, але я постарів, че-
каючи дозволу на виїзд.

СХС в Мюнхені не дістав ніяких Кер-пакетів з США — і тому, як і минулого року вчорішнього роздасть усім приватникам по 2 шт. цигарок на 1948 р.

Комітет у Мюнхені купить кільканадцять купонів, для латання одержі. що прийшла з Америки для скитальців. Купони з першої руки в подвір'ю під Комітетом.

Спортовий конкурс організує Комітет у Мюнхені на найпопулярнішого бігуна серед української еміграції.

Ю. Косач зробив діру в МУРі.

В США відбулася всеукраїнська конференція. Всі учасники зробили спільну знімку.

Мельниківці відкликали свій виїзд до Аргентини, довідавшись, що ніхто з бандерівців туди не їде.

Союз Гетьманців Канади прислав до Європи двоособовий літак, щоб забрати звітні всіх своїх симпатиків.

Лондонська Конференція тому закінчилась так швидко, бо Молотов забув у Кремлі частину своїх промов.

В СРСР переведено виміну грошей на нові, — бо за старі і так не можна було нічого купити. Наступної виміни ще не оголошено.

В Москві що неділі переповнені церкви вірними, які цікаві поглянути на енкаведистів, що відправляють Службу Божу.

Англії набирають молодих людей до підпільної роботи — копати вугілля.

МОЛИТВА ЗА СТАЛІНА

Комуніст ішов до міста,
Раптом глянув: „Що за біс там?”
Під горбом, куди дорога
Баба молиться до Бога.
Підійшов до неї близько,
Ніби до вівці вовчисько.
„Молішся?” — гукнув до неї
„А — молюсь” — вона на тес.
— „І за Сталіна ти тоже?”
— Та молюсь, молюсь, небоже,
Тільки, бач, не помагає
Сталін щось не умирає!...

Бабай

ЗАКОХАНІ

— Серце мужчини — каже Оля — як альбом: Одну знімку викидає, другу вкладає.

— Не журіться, панно Олю, моє серце, це такий великий альбом, що сто знімок поміститься!

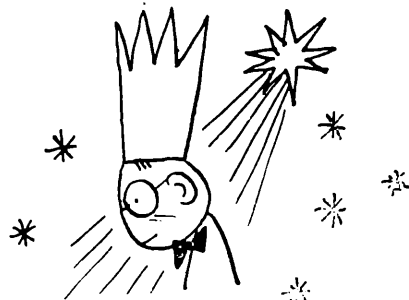
ПОЗА ЧЕРГОЮ

Перед касою на залізничній станції стоїть черга. Новоспечений громадянин вільної Палестини пхається до вікна поза чергою. Йому кажуть:

— Ідіть на кінець.
Він відходить, але по хвилині вертається.

— Ви знову тут? Ідіть на кінець.
— Я вже був. Там хтось стоїть.

НОВА ЩЕДРІВКА

А в Єрусалимі
Дзвони задзвонили
Діллін —
Діллін —
Діллінген!...

ЗАЗДРИСНА ЖІНКА

— Сьогодні вночі мені снилося, що я був на балі.

— І що?

— І коли я оповів цей сон жінці, вона зробила мені авантуру за те, що я по ночах кудись волочуся.

ПОВОЄННІ ДІТИ

Малий Олесь до 70-літньої бабуні:

— Бабусю, чи ти можеш мати дітей?

— Борони Боже, ні!

— Я так і думав, що ти самець.

НЕІМОВІРНЕ, АЛЕ ПРАВДИВЕ

Одного разу, бувши в товаристві знайомих, Амундсен заявив, що в нього протягом однієї ночі вирости вуса 15 сантиметрів завдовжки.

— Можете сміло повірити, — сказав сміючись Амундсен. — Це було під час моєї останньої подорожі на північний бігун, а ніч там триває, як відомо, шість місяців.

НАЙКОРОТША НОВЕЛЯ

— Я не вірю в з'яви, — сказав перший осібняк до другого.

— Як? Ви не вірите в з'яви, — запитав другий осібняк — і зник.

ТАБОРОВИЙ ФІЛЬМ

ГОСПОДАРСЬКИЙ ВІДАІЛ

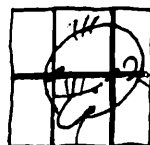
②

ГОСПОДАРСЬКИЙ ВІДАІЛ

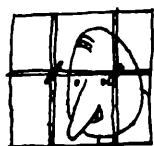
④

ГОСПОДАРСЬКИЙ ВІДАІЛ

⑥

ГОСПОДАРСЬКИЙ ВІДАІЛ

⑦

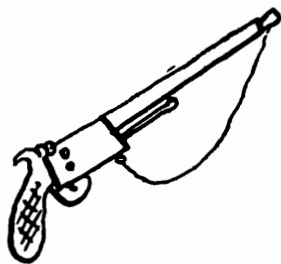
і т.д...

НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ Лиса Микити

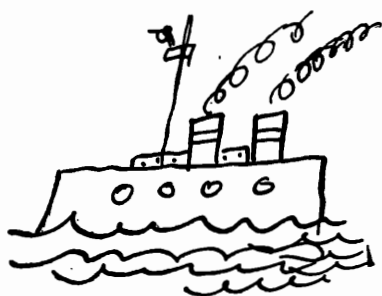
Ц.П.У.Е -
бара́на.

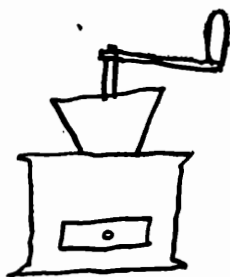
БАНДЕРІВЦЯМ -
пістолет.

ТАБОРОВИМ СУВАМ -
опаски на очі.

ПЕРЕСЕЛЕНЦІЙ Раді -
бодай одного
КОРДБЛЯ.

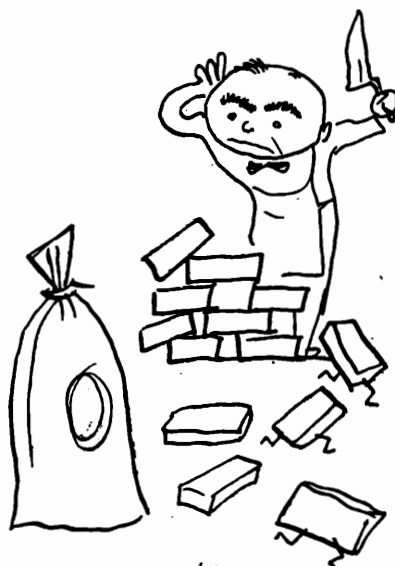
МЕЛЬНИКІВЦЯМ -
МЛИНА.

УКРАЇНСЬКІЙ ВІЛЬНІЙ
АКАДЕМІЇ НАУК -
ЩЕ 120 професорів

ПОЛІТИЧНИМ ВІЗНЯМ -
поєднання.

МУРОВІ -
ЦЕМЕНТУ.

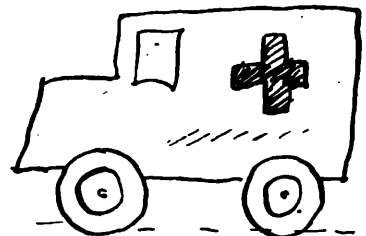
ВІЛЬНОМУ
УНІВЕРСИТЕТОВІ
ЩЕ 2 студентів.

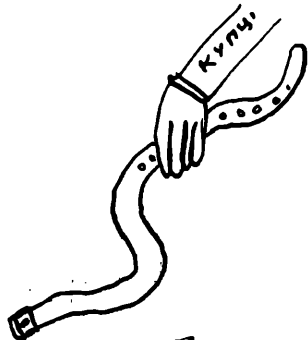
МИСТЦЯМ З УСОМ -
ПЕРЕВИШКОЛУ.

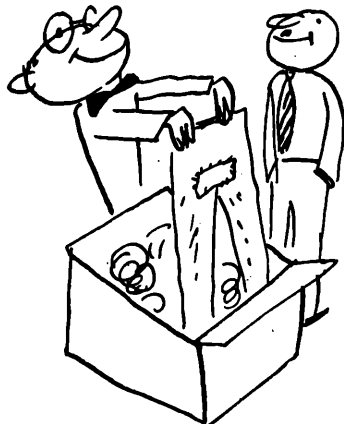
ПРЕСІ - ДЛЯ ПЕРЕВЕ-
ДЕННЯ ПРЕСОВОГО ПОРО-
ЗУМІННЯ, БОКСЕРСЬКІ.
РУКАВИЦІ

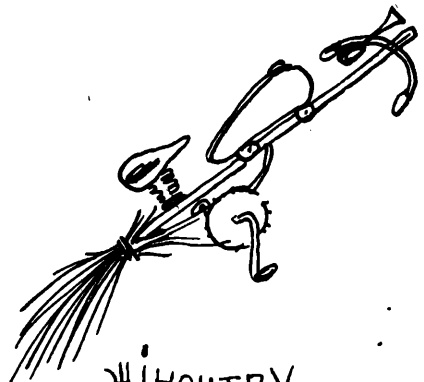
СПОРТОВИМ Т-ВАМ -
РЯТУНКОВІ КАРЕТКИ

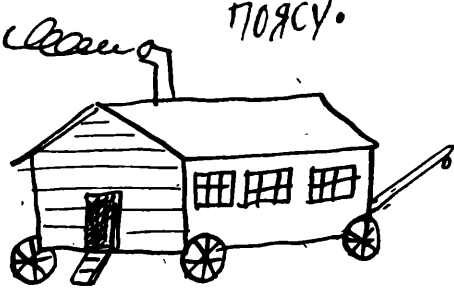
НАУКОВОМУ Т-ВУ ім ШЕВ-
ЧЕНКА - РЯТУНКОВОГО
ПОЯСУ.

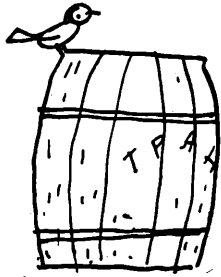
КОМІТЕТАМ В АМЕРИ-
ЦІ - ДОПОМОГИ ВІД
СКИТАЛЬЦІВ.

ЖІНОЦТВУ -
МОТОРИЗАЦІЮ

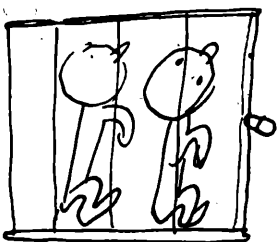
ТЕАТРОВІ БЛАВАЦЬКОГО-
ВЛАСНОГО ТЕАТР. БУДИНКУ.

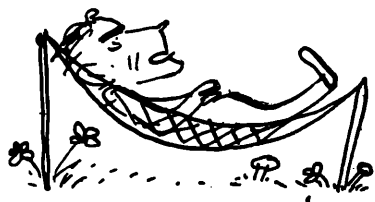
С.Х.С-ОВІ
БОЧКУ ТРАНУ.

ВСІМ ТАБОРАМ -
НОВИХ КОМАНДАНТІВ.

ТЕАТРОВІ ГІРНЯКА -
КЛІТКИ ДЛЯ ТРЕСОВАНИХ
АКТОРІВ.

ОМУСОВІ -
ЛЕЖАК.

ІРО-ВІ -
СКРІНІНГУ!

Слідами чумака Мамая

Один з наших переселенців, що виїхав одним із перших транспортів до одної полуднево-американської республіки, написав до одного з своїх друзів, який перебуває в одному з Ді-Пі таборів — такого листа:

...І так, Дорогий Друже, я напивав собі нову батьківщину. Не дають нам вороги лукаві збудувати державу на власній землі, то ми тепер скрізь по всьому світі будемо закладати Україну. Гадаю, що небавком, коли всі жиди згуртуються в Палестині, ми, українці, займемо в світі їхнє місце, як вічні скитальці та мандрівники.

Правду тобі сказати — я сам того не певен, куди нас завезли — до Уругваю, Парагваю, чи до якої, прости Господи, Патагонії. Тут, милий Брате, нічого не второпаш у тій гемонській джунглі, ніде не видно орієнтаційних таблиць чи дороговказів, куди не глянь — споконвічний праліс, у якому ще людська рука ноги не поставила. А в тому пралісі звідусіль чатують на Твою бідну скитальську душу всякі тропікальні язви. А вже найгірше дошкулують кокосові горіхи, що гойдаються на пальмах, а кожний завбільшки буханки хліба. Ота зараза гірша від бомби, бо перед бомбардуванням хоча сирена завила для остороги, а такий дідько летить Тобі на голову без жадного попередження. То ще добре, що ми в основному, народ твердолобий і нам то фук, але хто має м'яке, чи розм'яшене тім'я, хай таки сюди не пхається, бо січка з голови! А вже, скажім, всяке гаддя не таке загрозливе для здоров'я. Передучора, на той приклад, триметровий боа-інтролігатор вкусив у литку тету Язичинську, і що ти подумав би — розтріскало гаддя вчетверо! Москіти також не такі страшні, я не проміняв би 10 москітів за одну порядну таборову блощицю. А втім на москітів, скорпіонів та всяку іншу ідовиту нечисть ми тут винайшли знаменитий протизасіб — стерту на табаку сумішку гафєр-фльокенів із соєю. Розтрясеш де-небудь пучку цього пудверу — і вся комашня, гине на пні в промірі півтори кілометра надовкола. Та й сама природа, точніше — рістня, не така вже ласкава для Тебе і гостеприємна, як наша, рідна: присядеш денебудь за кущем, за приватною потребою, то мусиш добре пантрувати, щоб не настромитися на якого кактуса...

А вже з мавпами — то справжня морока! Мавпа — це звір капосний і сильно злодійкуватий. Ти уяви собі, Милий Брате, яку штуку підвели нам бісові опудала!...

Попрала дружина білизну та й розвісила на бамбусових тичках, щоб пересохла. А що було саме полудне і жара бухала як із крематорійної печі, вся наша челядь полізла в холодок і кропнула собі хропака. Само собою — за розвішену білизну тучки, під еква-тором, у серці дівичого пралісу, ми були безпечні і певні, що ніхто її не заіванить, як, непричком, зі

стриху чи з шнурків на таборовому підвір'ї. Нараз будить мене такий несамовитий писк і вереск, якби сто свиней і двісті чортів жерлися і кусалися всуміш. Зриваємося, протираємо очі — Господи — Батьку! — А наша білизна, наші сорочки, юбки, гальки і підштанки дістали руки і ноги, і опинилися вже на верховіттях пальм!

А то налетіла хмарою мавп'яча сарана, розхапала нашу білизну і навтеки! Одна мавпа одягнулася в піджаку тети Язичинської, так, що декому з нас могло здаватися, що це наша тета видряпалася на вершок пальми і виправляє тамечки всякі непристойні герці... А інша якась бородата потвора немов би обер-мавпа над цілою чередою, затягнула мою вишивану сорочку, в якій я ще на першу еміграцію втік, кав, затягнула шельма та й парадус, ще й дурні міни робить, ніби кепкує з мене в живі очі!... Тут нам. Милий Брате, і сміх, і плач при купі, білизна тут, у Патагонії, це ж тобі не фунт ізюму і не бочка дьогтю, тут отаких фантів не зорганізуєш, ні в Суспільній Опіці не

виканочиш... На щастя надійшов наречений моєї дочки Галі, пан магістер Булька, вчений чоловік, що покінчив школи. Він бистро збавнув повагу ситуації в повній її наготі, гаркнув пару слів по-англійськи, і, що Ти подумав би! — чортіві страшидла віддали нам усе наше шмаття, тільки один Гальчин нагрудник десь пропав. От що значить знання чужих мов на еміграції!

Отакі то, як бачиш, трапляються в нас придибашки. Але, в загальному, життя можливе і подекуди зовсім пристойне. Питаєш, чи варто сюди їхати?... Раджу Тобі по-щирості — їдь, як у дим, не надумуйся ні хвилини, пакуй манатки і їдь! Але, на милий Біг, — не забудь привезти мені кусень мідяної рурки і, по змозі, якнайбільше порожніх бляшанок з консервів!... Бачиш, тут, у нас, в Патагонії, чи як її там, вдосталь усього добра, цілі могили хлібних овочів, бананів, могосів і всяких інших ананасів, вони валяються, гниють і йдуть внівець, бо місцева людність

стоїть ще на низькому культурному ступні і не вміє використати як слід природних багатств країни. Ми обидва з моїм майбутнім зятем, паном магістром Булькою, їдучи слідами всіх визначних піонерів поступу та цивілізаторів, уважимо справою нашої честі просвітити незрячих тубільців, і тому хочемо коңче навчити їх робити самогон. Я вже придбав усе потрібне — с котел, бочки, черпак, жінки зроблять заквашку, але як роздобути в дівичому пралісі мідяну рурку?... Як Ти мені її привезеш, та й два метри, то тим самим посуєш нашу цивілізаційну місію двісті кілометрів наперед.

А з тими бляшаними коробками є така справа: Тутешні уродженці, індіани, караїби, чи як їх там звати, це народ вельми шикарний, що надзвичайно любить у всяких прикрасах та оздобах.

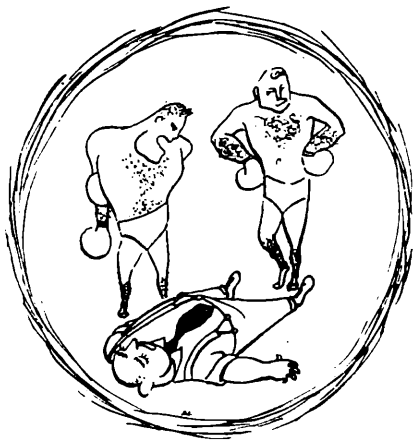
Всі елегантні пані і панове залюбки перетикають собі носи трицалевими цв'яхами, а на вуха, губи і бороди насилують металеві кільця, вістя з риби і тим подібну гальнєтерію. Ми обидва з моїм майбутнім зятем, паном магістром Булькою, повели між ними роз'яснювальну роботу, і в короткому часі переконали їх, що всі ці їхні оздобы йдуть в розріз із духом нової людини і що згідно з модерними фасонами найкраща прикраса — це кольорова бляшанка з американської консерви!

І справді — у нас тепер бляшанка консерви — це найновіший крик моди, чар елегантії! Місцеві красуні і їх приклонники день і ніч облягають нашу садибу, благають порожніх бляшанок, а взамін таскають нам до хати оберемки артикулів широкого вжитку, як от м'ясиво, шкури, борошно, рибу. Особливим попитом втішаються коробки з сардинок по 6 унцій, бо їх жіноцтво насилує на вуха — ніби то такі сережки. Натомість тутешні джентелмени носять однолітрові бляшані циліндри, тільки що без крисів. А вже наміста із старих, заржавілих жилеток, то йдуть, просто, на вагу золота. Ти, милий Брате, лиш збери та магазинуй таке барахло, а як прийде Тобі пора їхати за море, то бери хоч з половиною корабля, зробиш кокосовий інтерес! А що будемо патичкуватися, треба трохи чарувати темну масу, минулися ті часи, коли то всякі чужі п'явки, гицлі і дури-світи сиділи на спині нашому бідному дядькові, наживалися його працею ще й глумилися з нього і кілки на голові йому тесали. Тепер ми відіб'ємо собі нашу національну кривду хоч на караїбах! Легенда про „поштового русина“ мусить бути викреслена і перекреслена! Геть з психікою хлопаньоньки і селепка! Роздрознили нас, антихристи, виполозили з Рідної Землі, розігнали світами, то ми їм тепер покажемо по чому лікоть кваші!

Жду на Тебе, на мідяну рурку і на порожні бляшанки!

НОКАУТ У ПЕРШІЙ РУНДІ

ЦЮПРИК І ЧУПРИК

— Слухай, Чуприк, болотник щось тарахкає.
— Не чую!
— Кажу, що болотник тарахкає.
— Не чую!!
— Болотник тарахкає!
— Не чую, бо болотник тарахкає!...

НОВИЙ СКРИНІНГ

— Ваше прізвище?
— Колгоспенко.
— Ім'я?
— Панас.
— Де ви народились?
— У... Львові.
— Коли?
— Як з Полтави втік...
— Якої національності?
— Бандерівець.
— Освіта?
— Антикуністична.
— Фах?
— Демократ.
— Партійна приналежність?
— Соборник.
— Посада?
— Ді-піст.
— Куди бажаєте виїхати?
— У тінь... де не так дуже рідне „сонечко” припікає.

Пугач

ЗГОЛОШЕННЯ

Хто підготує мене до матури?
Зголошення під „Дипломований інженер”.

Лекції англійської мови і конверзації чистим коломийським акцентом. Зголошення під „Гав ду ю ду”.

Оженюся з панною або непанною, старою, сліпою, горбатою, кривою, під умовою, що має багатого вуйка в Америці. Зголошення без фотографії до „Лиса Микити” для „Підприємчого”.

Виготовляю доноси, провокації і компромітуючі матеріали. Дискреція запевнена, ціни помірковані. „Бувший колаборант”.

Уневажнюю віднайдену легітимацию „Фольксдойтче Кеннкарте” ч. 180 220, видану в 1943 р. на прізвище Теодор Мельшпайзер. — Федько Чир.

Згублено добру славу. Зворот під „Недокінчена матуристка”.

Новий Рік заміняємо за Старий Рік. „Емігранти до Палестини”.

Шукаємо четвертого для складення квартету. — Правління ОУМ.

За штивний ковнірець, число яке завгодно, дамо золоте перо. — Президія ОМ.

ЛИС МИКИТА журнал сатири, гумору і карикатури

Виходить два рази в місяць
Редарус Колерія
Адреса Редакції і Адміністрації:
MONCHEN-FREIMANN
SS-Kaserne Block „C” 11/52
Germany

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

Умови передплати:

Для Німеччини

ціна 1 примірника 2 нім. марки,
¼ річна передплата 10 нім. марок.

Для США і Канади

ціна 1 примірника —.10 дол.
¼ річна передплата —.50 дол.

Для Англії

ціна 1 примірника 6 пенсів
¼ річна передплата 3 шілінги

Для всіх інших країв

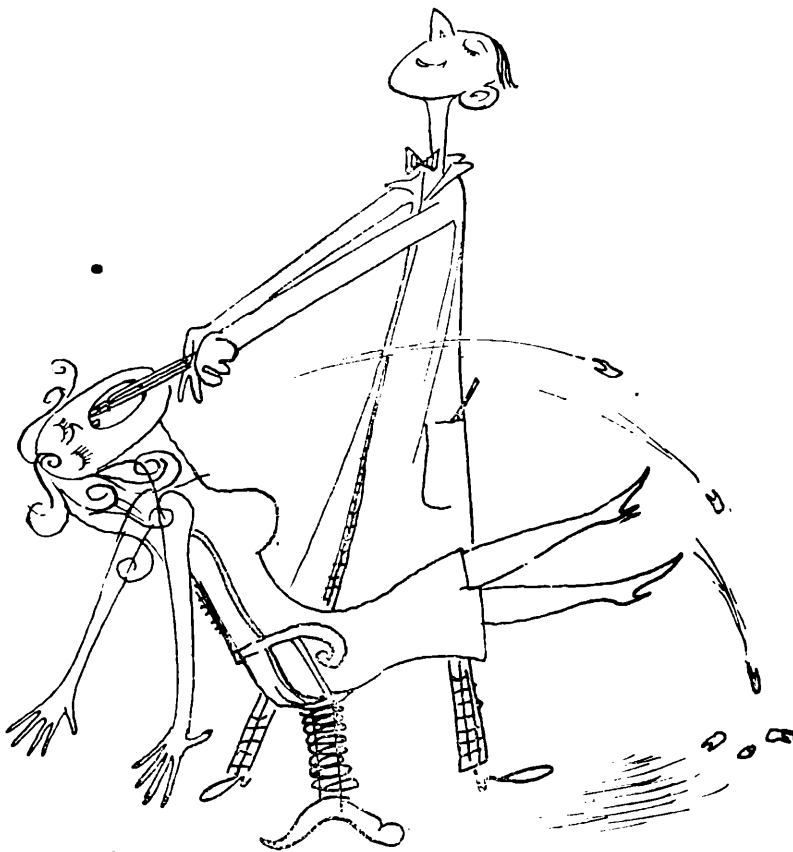
¼ річна передплата —.50 дол.
за біжучим курсом американського долара.

Шукаємо кольпортерів на Німеччину, заступників і кольпортерів у всіх інших країнах.

Передплата в Німеччині — на адресу Адміністрації. Закордоном вплачувати на конта, що їх подано в наступних числах; до того часу зголошуватись у передплатники листовно на адресу Адміністрації.

Друк Ч. 2. закінчено 12. I. 1948

ЗАКОХАННИЙ ДЕНТИСТ

— ЛЮБИТЬ — НЕ ЛЮБИТЬ...

НОВРІЧНА ВІЗІЯ

НЮРНБЕРГ 1948